

kan se af de enkeltsager, vi får præsenteret i Socialudvalget eller i § 71-tilsynet.

Lov er lov, og lov skal holdes, siger socialministeren. Vi er enige. Men det er et problem, når vi end ikke ved, hvornår kommunerne tilside-sætter loven. En systematisk overvågning af konkrete kommuners sagsbehandling, der foretages løbende, ville kunne give os et bedre grundlag for at vurdere, om lovgivningen er i funktion, og om den duer.

Det tog 10 år og mange præciseringer og gentagelser i den sociale lovgivning, før kommunerne opdagede, at der skulle udarbejdes handleplaner. Nu mangler vi så at se, at de kommuner, der laver en handleplan, kan finde ud af, at det faktisk er et godt grundlag for det sociale arbejde med barnet, at der udarbejdes en god handleplan.

For et par dage siden fik vi i § 71-tilsynet et eksempel på en handleplan, og det var virkelig udnyttelsen af den moderne teknologi. Det var »kopier og flyt« fra hvert halve år til den nye handleplan.

Det, vi også ved, er, at de socialrådgivere, der har arbejdet med de allerdårligste børn, ikke sjældent er de yngste socialrådgivere. Det er et meget hårdt arbejde at arbejde med de dårligste børn. Det er psykisk hårdt, og det er meget belastende. Der stilles mange krav til sagsbehandlingen. Kommunerne har ikke drømt om, i hvert fald ikke mange kommuner, at man kunne forestille sig at sætte normeringer ind for, hvor mange sager en sagsbehandler med rette skulle have, når det drejer sig om de alvorligste børnesager.

Jeg hører eksempler på kommuner, der, før vi lavede den lovændring, som socialministeren omtalte, i 2000, havde etableret et godt, velfungerende fagligt samarbejde med god kontakt de forskellige sagsbehandlere, psykologer m.fl. imellem.

Da vi så gennemførte lovgivningen, hvor det fremgår tydeligt, at der skal være et tværfagligt samarbejde, så fandt de pågældende kommuner ud af, at det faktisk var en dyr fornøjelse at have så grundigt et sagsbehandlingsarbejde, for det betød jo, at de opdagede, at der var flere problemer med de enkelte børn, og de oplevede, at der faktisk var flere børn i kommunen, der var dårlige. Hvad gjorde man så? Man brød det tværfaglige samarbejde ned, og de pågældende kommuner har, efter hvad jeg kan forstå, ikke nogen kvalitet i sagsbehandlingen vedrørende de dårligste børn.

Derfor er det vigtigt, at vi konstant har en intens debat og fokus på det her område, og derfor tror jeg, at det er vigtigt, at vi med jævne mellemrum her i Folketingssalen har en diskussion om kvaliteten i udviklingen af arbejdet med de dårligste børn.

I et forsøg på at fremme grundlaget for socialministerens arbejde skal jeg hermed komme med et forslag til vedtagelse af mig selv, fru Sandy Brinck fra Socialdemokratiet, hr. Kim Sejr fra Det Radikale Venstre og fru Line Barfod fra Enhedslisten, og det lyder:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til i næste folketingssamling at tage følgende initiativer for behandlingen af børn, der er anbragt uden for eget hjem:

- at der skal udøves tilsyn med barnet på anbringelsesstedet mindst 2 gange om året,
- at familiepleje, opholdssted og døgninstitution skal høres ved ændring af anbringelsesforholdene,
- at der i de kommende tre år foretages en årlig stikprøvekontrol af kommunernes sagsbehandling med hensyn til anvendelse af § 38-undersøgelser, inddragelse af børnene, udarbejdelse af handleplaner, tilsyn m.m.,
- at der til inspiration beskrives forskellige samarbejdsmodeller i kommunerne og mellem disse samt organiseringsformer hos institutionerne, som højner det faglige miljø samt sikrer kontinuiteten og stabiliteten under opvæksten,
- at socialministeren indgår i et samarbejde med de relevante organisationer for at sikre flere kvalificerede plejefamilier, og
- at der afsættes forskningsmidler til udvikling af standarder for erfaringsopsamling for arbejdet med særlig støtte til børn og unge.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 68).

Kl. 13.15

Første næstformand (Svend Auken):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Op så er det fru Eva Kjer Hansen som ordfører.